

El cas de la presidenta Laura Borràs és un cas de guerra judicial (lawfare)

written by Redacció Unilateral | 27 de desembre de 2023

Autors:

David Ros i Serra (X: @EconomRosDavid), Isidre Llucià i Sabarich (X: @IsidreLlucia)

Els dos autors d'aquest article hem dedicat més de quaranta anys al servei de l'Administració local, en la qual hem desenvolupat tots dos tant la funció de secretari com d'interventor municipal, fet que ens ha permès conèixer la legislació aplicable en matèria d'urbanisme, de finances, de contractació de personal, obres i serveis... i que ens permet opinar amb coneixement de causa.

Durant més de dos anys hem vist com es perseguia de forma infundada la presidenta del Parlament Laura Borràs, per una actuació administrativa que havia estat feta d'acord amb la llei quan era presidenta de la Institució de les Lletres Catalanes, malgrat que els fets que anaven succeint afirmessin exactament el contrari.

Ens ha dolgut que participessin en aquest linxament els diferents adversaris, tant d'aquí com els d'allà, i que hi confluïssin complicitats del poder, dels mitjans de comunicació, dels operadors judicials i, sobretot, d'un estat profund que té com a objectiu protegir la raó d'estat.

Fa dos anys vàrem intentar fer un article aclaridor davant dels disbarats que vèiem tant en l'acusació a la presidenta del Parlament com en la seva destitució per part de la mesa

del mateix Parlament. Havíem vist, perquè ho vàrem investigar, captures de pantalla parcials d'atestats dels mossos d'esquadra que acabaven amb una frase del tipus "de la qual cosa no es desprèn matèria delictiva", però en realitat no teníem aquests atestats malgrat haver llegit aquests fragments. Tampoc no teníem l'informe pericial que s'ha fet per la defensa dels acusats en el judici, ni coneixíem els informes de la Guàrdia Civil, ni la recusació que es faria més endavant en un altre judici a la mesa del Parlament de qui ha estat el ponent de la sentència que ha condemnat Laura Borràs.

Precisament, la mateixa sentència, incloent-hi el vot particular d'una magistrada, i el coneixement d'alguns dels documents que acabem de citar ens han permès fer ara un **informe tecnicojurídic i analític, a partir de la Llei de contractes del sector públic de la sentència que condemna la presidenta del Parlament de Catalunya.**

Malgrat que els dos autors tenim les nostres opinions personals, hem fet un esforç perquè no influïssin a l'hora de fer l'informe i que respongués a un enfocament tecnicojurídic.

En l'informe expliquem diferents aspectes que resumim de forma sintètica a continuació:

- El cas Laura Borràs és un cas de guerra judicial. Aquest terme s'utilitza de diferents maneres amb significats semblants: guerra contra l'enemic utilitzant les eines judicials, ús i abús del dret, guerra judicial, persecució judicial...
- **Laura Borràs va autoritzar despeses en la forma de contracte menor, en la manera prevista en aleshores la vigent Llei de Contractes del Sector públic, la qual indicava que en la tramitació de l'expedient només exigia l'aprovació de la despesa i la incorporació de la factura corresponent.**
- L'adjudicació al proveïdor no va comportar **cap irregularitat administrativa, per tant, tampoc**

delictiva. Els contractes menors es podien adjudicar, en aquell moment, directament a qualsevol empresari amb capacitat d'obrar i que disposés de l'habilitació professional necessària per fer la prestació.

- **Els diferents contractes no tenien unitat funcional,** segons es recull en l'informe pericial citant l'atestat de la Guàrdia Civil, per tant, no era possible el fraccionament de res. Tant és així, com indica la mateixa sentència, que no se la va jutjar per aquest possible delicte, malgrat que ho repetissin tant la fiscal com els diferents mitjans de comunicació en tot moment.
- La magistrada del tribunal assenyala en el seu vot particular, que tampoc no se la pot considerar inductora d'un delicte de falsedat documental, ja que, els pressupostos que la ILC demanava als proveïdors no eren necessaris per a res, ja que, l'acte d'adjudicació ja s'havia dut a terme amb anterioritat.
- Si no hi ha irregularitat en l'adjudicació, si no ha existit fraccionament, si no hi ha hagut guany personal, com de forma clara diu la sentència, **tampoc no hi ha hagut corrupció.** I així ho diu la mateixa sentència:

“Se nos manifiesta como evidencia de ello, ya dentro del proceso, que las pesquisas iniciales orientadas a indagar sobre la eventual comisión de un delito de malversación de caudales públicos, terminó por decaer, no llegando tan siquiera a formularse acusación por ese tipo de ilícitos, ni por ningún otro de los que pudiera desprenderse la obtención de lucro o beneficio económico alguno por cualquiera de las personas relacionadas con estos hechos. Ello se traduce en que no consta perjuicio económico para la ILC derivado de estos hechos. ”

- En l'informe també donem la nostra opinió de per què creiem que no ha estat un judici just.

Com diu **Damià Del Clot** en el seu llibre *Lawfare. L'estratègia*

de la repressió contra l'independentisme català: "El franquisme ja es va servir de la llei i dels tribunals d'excepció per aniquilar la dissidència política... Avui el lawfare esdevé una estratègia que requereix les complicitats del Govern, dels mitjans de comunicació, dels operadors judicials i, sobretot, d'un estat profund que té com a objectiu protegir la raó d'estat. I això només és possible fent un ús del dret penal i processal de l'enemic."

Totes aquestes complicitats han concorregut en el cas **Laura Borràs**.

El resum sintètic que acabem de fer té els defectes de la síntesi, que no ho explica tot, per això recomanem a qui li quedin dubtes i que en vulgui saber més que llegeixi aquí [l'informe tècnicojurídic](#).